

2hoX

Ba'd harabül Basra!

12 Nisan 1950

ULUNAY

Büyük Mareşalin vefatı üzerine İstanbul radyosunun gösterdiği lâkaydiye karşı memlekette husule gelen derin teessürün akislerini gazetelerde okuduk.

Radyo, memlekete büyük matem huzurunda el bağliyerek bu ebedi ayrılığın acısı ile başbaşa kalmak imkânını vermedi. Dünyada bu kadar kiyâsetsizlik görülmüş şey değildir.

Kadirînas millet bir taraftan elinden uçurduğu kahramanın derdi ile yanarken radyo:

Yaz bahar olunca şen olur dağlar

Köçekçesi ile kulakları tırmalıyor
yürekleşiyor yaralıyordu. Memleket
haklı olmak bu hengemli bir

kadirbilmezlik telâkki eyledi ve gençliğin ateşli lisanla buna karşı hoşnutsuzluğunu izhar etti.

Ve nihayet dün akşam bu müessesese, gazetelere bir tebliğ yapılarak neşriyata son verdiğini bildirdi. Bu vaziyet hükümetin idaresizliğini bütün üryanlığı ile gösteriyor. Arap memleketleri bile bu matemî Müslüman dünyasına mal ederek teessürümüze iştirâk ederlerken bizim bu gaffetimizin mazur görülecek tarafı kalır mı?

Millet, kendine hizmet edenleri unutuyor. Büyük Peygamberimiz: «Cennet kılıçların gölgesi altındadır.» buyurmuş. Türk milletini istikfâl cennetine kavuşturan kılıçların arasında elbette bu şanlı askerinin celâdet şimşirine en büyük şeref hissesi teveccüh eder.

Mareşalin ağzından dökülen göz yaşlarını gördük: «Dünyada beraber ağlamak kadar gönülleri birbirine bağlayan bir rabita olmaz!» sözünün kuvvetli manası bir kere daha anlaşıldı.

Şair ne güzel söyler:

Yadında mı? Doğduğun zamanlar,

Sen ağlar idin, gülerdi sen.

Bir öyle ömür geçir ki senin,

Mevtin sana hande, halkın matem.

Mareşal Çakmak vefatıyla memleketi siyah bir matem bulutuna büründürdü.

Hükümetin, neden sonra, milletin arzusuna tâbi olması hâtırımıza şu tâbiri getirdi:

Ba'd harabül Basra!...

